

Gezinnen helpen gezinnen

Tekst: Lennie Haarsma | Frank Schoevaart

Jacqueline van Abeelen is sinds 2 jaar betrokken bij Buurtgezinnen.nl en sinds oktober vorig jaar coördinator van Buurtgezinnen.nl in Amsterdam Oost. Op een koude middag interview ik haar over haar passie voor Buurtgezinnen.nl. Na anderhalf uur zijn we nog lang niet uitgepraat en vertrek ik met een stapel folders over Buurtgezinnen.

Fietsend de buurt door naar een gezin

Wat doet Buurtgezinnen.nl?

‘Bij Buurtgezinnen.nl gaat het om het ontlasten en ondersteunen van ouders. De vragen en behoeftes van de vraaggezinnen zijn heel divers. Sommige ouders hebben door omstandigheden een heel klein netwerk en willen graag in contact komen met andere gezinnen om het leven en de opvoeding te kunnen delen. Andere ouders hebben zoveel aan hun hoofd dat ze gestrest raken, hun lontje korter is en ze zijn soms ook ten einde raad in de opvoeding. Dan is het best moeilijk om aan te geven dat je daar hulp bij nodig hebt, omdat mensen dit soms als ‘falen’ voelen en zich ervoor schamen. Het zou mooi zijn als er meer een besef komt dat je het samen mag doen. Dat je hiermee ook de wereld van je kind verruimt en hen een fijne, ontspannen plek kunt waar zij zich even geen zorgen hoeven maken. Dat je aan een ander mag vragen: ‘Hoe doe jij dat met het naar bed brengen? Of dat een ander zegt: ‘Zaterdag gaan we zwemmen, hebben jullie zin om mee te gaan?’ Als coördinator van Buurtgezinnen.nl kan ik daar een rol in spelen.’

Kun je voorbeelden geven van een koppeling tussen vraag- en steunouders?

‘Een alleenstaande moeder die met de hulp van een steungezin kan sparren over de opvoeding en soms samen een activiteit kan ondernemen. Een allochtone vrouw die verward is in een vechtscheiding, haar dochter is 1 middag in de week in een steungezin.’ En met enige trots vertelt Jacqueline over een koppeling tussen een 15-jarige puber die eindexamen doet voor het vmbo en 1,5 uur per week steun krijgt van een moeder die zelf zorgcoördinator is op een middelbare school en hem helpt bij de voorbereiding van zijn examens. ‘Ik kom met zulke leuke mensen

in contact, die zo’n groot hart hebben en iets voor een ander willen doen!’

Hoe leg je contact met het vraaggezin en hoe komt de koppeling met het steungezin tot stand?

‘Als ik contact heb met een vraaggezin formuleer ik met hen samen hun steunvraag. Ik vraag wat hen zou kunnen helpen en wat voor soort steungezin ze wensen. Gaat het om een stoere vader in een gezin? Is het fijn om een actief gezin te vinden of is er behoefte aan een opa- of omafiguur? In sommige situaties verwijst ik iemand ook door als de hulpvraag te complex is. Ik vertel welke steungezinnen ik ken en vraag of ze daarmee willen kennismaken. Die kennismaking kan met meerdere gezinnen en het gesprek vindt altijd bij de steungezinnen thuis plaats. Net zolang tot er een klik is, want die is reuze belangrijk. Als coördinator ben ik niet bij dat kennismakingsgesprek. Daarna ga ik

met beide gezinnen in gesprek en komt er een zogenaamd startgesprek. En maken we afspraken op één a4’tje waar ieder zijn handtekening onder zet. Na 2 maanden proeftijd evalueren we en worden de afspraken voor het volgende half jaar vastgelegd. De regie ligt altijd bij het vraaggezin en na bemiddeling ligt mijn focus op de ondersteuning van het steungezin. Af en toe app of bel ik met het vraaggezin om te vragen hoe het gaat.’

Hoe kom je aan steungezinnen en hoe zit het met de screening?

‘Op facebook plaatsen we zo anoniem mogelijk een oproep. Hoe meer mensen weten wat nodig is, hoe beter. Een andere manier is via een nieuwsbrief van de kinderopvang of een oproep in de hal van school. Dan maak ik kennis met het gezin en vraag hen wat ze te bieden hebben en wat ze aan mogelijkheden en tijd hebben. We zoeken naar gezinnen in

de breedste zin van het woord en gaan ervan uit dat mensen ervaring hebben met opvoeden. En dat de gezinsleden achter de koppeling staan. Dus ook al is de steunmoeder degene op wie het concrete werk neerkomt, dat de steunvader het ermee eens is en dat ook de kinderen het ondersteunen. Voor vraagouders is het prettig dat je als steunouder ook niet altijd weet hoe het moet in de opvoeding. Daarom is die ervaringsdeskundigheid belangrijk, hoewel we soms de eis dat iemand zelf ouder is ook wel loslaten.’

Valt er nog meer te zeggen over de screening en de voorwaarden waar een steungezin aan moet voldoen?

‘Steunouders moeten een zelftest doen en een vragenlijst invullen. Om tot een goed profiel van een steungezin te komen gaat het o.a. om vragen naar de dagbesteding van alle gezinsleden, de mening van de kinderen over meedoen aan Buurtgezinnen.nl, lichamelijke en geestelijke gezondheid van alle gezinsleden, ideeën over opvoeding en wat als belangrijk wordt gezien in het contact met het vraaggezin. Als coördinator helpt mijn buikgevoel mij om te weten of het een goed steungezin is. Voor alle gezinsleden vanaf 18 jaar wordt een VOG aangevraagd.’

‘Het zou mooi zijn als er meer een besef komt dat je het samen mag doen’

Wie betaalt dit?

‘Voor 2018 heeft de gemeente geld beschikbaar gesteld voor 11 koppelingen tussen vraag- en steungezinnen. Daarnaast financiert stadsdeel Zuid nog 5 koppelingen. Van deze financiering word ik als coördinator voor al het werk (steungezin zoeken, contacten leggen en onderhouden) betaald. Gemiddeld werk ik 12 tot 15 uur per week voor Buurtgezinnen.nl. De steungezinnen bieden hun hulp vrijwillig aan en krijgen daar ook geen vergoeding voor. En voor vraaggezinnen geldt dat zij ook vrijwillig meedoen en niets hoeven te betalen’.

Wat is jouw grootste wens voor Buurtgezinnen.nl binnen Amsterdam Oost?

‘Het zou mooi zijn als Buurtgezinnen.nl over 5 jaar niet meer nodig is, omdat het dan heel gewoon is dat je hulp vraagt in de opvang en opvoeding van je kinderen en dat gezinnen elkaar daarvoor weten te vinden. Ik verwacht alleen niet dat de maatschappij op die manier snel zal veranderen. Dus wens ik voor alle gezinnen in Amsterdam-Oost die stress ervaren en het gevoel hebben dat zij daardoor tekort schieten in de opvoeding, dat zij de stap durven nemen om Buurtgezinnen.nl in te schakelen. Mijn tweede wens is dat heel veel mensen ons op Facebook gaan volgen en de oproepen die we plaatsen liken of delen. Dat helpt enorm om zoveel mogelijk mensen te bereiken en dus de kans op een fijn steungezin te vergroten’.

Vlak voordat ik wegga vraagt Jacqueline of ik met mijn partner ook een steungezin wil zijn. Dat moet ik thuis eerst nog bespreken met mijn partner! #

